

תפלה מדרב הנאון הקדוש רבנו צבי אלימלך שפירא מדינוב וצוקל
 לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתו בדחילו ורחימו
 ורחימו ורחילו ליחד שם יה בונה ביחודא
 שלים בשם כל ישראל הנני מכון בהדלקת נר חנוכה
 לקיים מצות בוראי כאשר ציווני חכמינו ולי לחקן את
 שורשה במקום עליון. ובכך יהי רצון מלפניך ד' אלהינו
 ואלהי אבותינו שיהא חשוב ומקובל ומרוצה לפניך מצות
 הדלקת נר חנוכה כאלו כוונתי כל הכוונות שכוונו
 הכהנים משרתי השם בעת אשר הערו למות נפשם בשביל
 כבוד שמך הגדול הנכבד והנורא. ואתה ברחמך הרבים
 עזרת נצחך עליהם לנצח את אויביהם ולנצח על מלאכת
 בית ה' והנני עושה על דעתם ועל כוונתם ועל דעת כל
 הצדיקים והחסידים שהיו באותו הדור שהשפעת להם
 נסיד וזכו לאור באור החיים ועל דעת כל הצדיקים
 והחסידים שבדורותינו ופי כפיהם ועשייתם כעשייתם וזכות
 המצוה הזאת תוכנו לנצח את אויבינו ולנצח על מלאכת
 בית ה' ונלה כבוד מלכותך עלינו מהרה ולא ימוש התורה
 מפינו ומפי זרענו ומפי זרע זרענו מעתה ועד עולם וזכות
 לבנים תלמידי חכמים אמן כן יהי רצון: קדשנו במצותיך
 ותן חלקנו בתורתך שבענו משוכך ושמח נפשנו בישועתך
 וטהר לבנו לעבודך באמת מלך על כל העולם כולו
 בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר נאון
 עוזך על כל יושבי תבל ארצך וידע כל פעול כי אתה
 פעלתו ויבין כל יציר כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר
 נשמה באפיו (בני חנוכה) ירד אלהי ישראל מלך
 ומלכותו בכל משלה (בני כ"ו פעמים חנה אותיות
 חנוכה ובני מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמא' ובניו)
 אמן נצח סלה ועד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר
 (של) חנוכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים
 לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

כליל רמזן מוסף :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחננו
 וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל
 הנפלאות ועל התשועות ועל המלחמות
 שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה על ידי
 כהנך הקדושים. וכל שמונת ימי חנכה הנרות
 הללו קדש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם
 אלא לראותם בלבד כדי להודות ולהלל לשמך
 הגדול על נסיד ועל נפלאותיך ועל ישועתיך:

מעוז צור ישועתי. לך נאה לשבת. תכון בית
 תפלתו. ושם תודה נזבת. לעת תכון משבת.
 מצר המנפת. או אגמור. בשיר מזמור חנפת
 המנפת:

רעות שבעה נפשי. בגון פחי פלה. חיו מרו
 בקושי. בשעבוד מלכות עגלה. ובירו הגרולה.

הוציא את הסגלה. חיל פרעה וכל זרעו. ירדו
 פאכן במצולה:

דביר קדשו הביאני. וגם שם לא שקטתי. וכא
 נוגש והגלני. כי ירים עבדתי. ויון רעל מסכתי.
 כמעט שעברתי. קץ פבל. ורפבל. לקץ שבעים
 נושעתי:

ברות קומת ברוש. בקש אגני בן המדתא.
 ונהייתה לו לפח ולמוקש. ונאותו נשבתה.
 ראש ימיני נשאת. ואויב שמו מחית. רוב בגיו
 וקניניו על העץ תלית:

ימים נקבצו עלי. אזי בימי השמנים. ופרצו חומות
 מגדלי. וטמאו כל השמנים. ומנותר קנקנים.

נעשה גם לשושנים. בני בינה. ימי שמונה.
 קבעו שיר ורגנים:

חשוק זרוע קדשך. וקרוב קץ הישועה. נקום
 נקמת דם עבדיך. מאמה הרשעה. כי ארכה
 לנו השעה. ואין קץ לימי הרעה. דחה אדמון.
 בצל צלמון. הקם לנו רועה שבעה:

